

Anders Fogh Rasmussens tale ved Venstres landsmøde II

Taler

Anders Fogh Rasmussen
Formand for Venstre

Dato

22. september 2001

Sted

Odense

Den 11. september 2001 om eftermiddagen sad vi lamslåede og stirrede bestyrtet på de direkte TV-billeder fra New York og Washington. Vi var direkte vidner til vanvittige selvmordspiloters bestialske angreb på tusinder af uskyldige mennesker. Vi sad dér - afmægtige tilskuere med følelser, der vekslede mellem vantro og vrede, rædsel og raseri, sorg og smerte.

For evigt har de forfærdende scener prentet sig i vore sind.

Det er forfærdende billeder. Men vi kan aldrig - og vi må aldrig - glemme dem. Det er billeder af ofrene for skruppelløse barbarers grænseløse ondskab.

Disse rystende billeder skal minde os om, at menneskeheden stadig fostrer menneskeligt afskum, som er parat til at gennemføre omfattende, meningsløse og morderiske angreb på deres medmennesker.

De skal minde os om, at civilisationen til enhver tid kan blive truet af kolde og kyniske menneskemonstre, som er parate til at dræbe og lemlæste uskyldige i gigantisk omfang for at nå deres mål.

De skal minde os om, at der på denne klode findes mennesker med et så afstumpet og afskyeligt menneskesyn, at de er parate til at gøre uskyldige mennesker til redskaber og ofre for deres eget had.

De skal minde os om, at frihed og fred ikke er nogen selvfølge.

De skal minde os om, at de frie, demokratiske samfund skal stå sammen og bekæmpe ondskaben, undertrykkelsen, fanatismen.

Den 11. september var en dag, hvor den brutale virkelighed overgik selv de værste fantasier. Det gjorde ondt på os alle. Det gjorde ondt at se dette angreb på hjertet af den nation, som hele den frie verden skylder så meget.

USA er udpeget som fjende af alverdens terrorgrupper og tyranner. Det er ikke tilfældigt. For USA repræsenterer alt det, som religiøse fanatikere og herskesyge diktatorer frygter og foragter. Det amerikanske samfund er bygget på idéerne om personlig frihed og religiøs tolerance. Frihedsgudinden står i New Yorks havn som det stolte vartegn for en nation, der har realiseret drømmen om at give mennesker frihed til og mulighed for at skabe sig en bedre tilværelse. Derfor drømmer millioner af mennesker over hele kloden om at komme til USA, mulighedernes land.

I hele den vestlige verden har vi bygget vore samfund op på det samme værdisæt som det amerikanske. Vi bygger vore samfund på respekten for personlig frihed, demokrati og menneskerettigheder. Det er de principper og værdier, som har gjort det muligt at løfte vor del af civilisationen fra fattigdom til velstand.

Jeg siger ikke, at Vestens demokratier er ufejlbarlige. Men de er dog enestående med hensyn til at give mennesker muligheder for at skabe sig et bedre liv.

Og det er disse værdier, det er den personlige frihed og respekten for menneskelivets ukrænkelighed, som vi mere end nogensinde nu skal værne og forsvare.

Da terroristerne smadrede de kaprede fly mod New York og Washington, var det ikke blot et koldt og kynisk angreb på uskyldige mennesker. Det var et angreb på demokratiet. Det var et angreb på alle os, der lever i frie og åbne samfund.

Vi må stå sammen om at forsvare friheden og demokratiet.

Aldrig må vi bøje os for terrorister, der spreder død og ødelæggelse. Aldrig må vi bøje os for tyranner, som vil true den personlige frihed. Aldrig må vi overgive os til de kræfter, som vil indhylle os i et middelalderligt mørke.

Vi skal kompromisløst bekæmpe terrorismen, rykke den op med rode, udslette den fra jordens overflade. Den kamp mod det onde skal USA ikke stå ene om.

I tidens løb har det amerikanske folk bragt enorme ofre i kampen for frihed og fred. De hjalp os i 1. Verdenskrig. De befriede os fra nazismen under den 2. Verdenskrig. De beskyttede os mod den kommunistiske trussel under Den

Kolde Krig.

Nu er det tid, at vi viser solidaritet med vore amerikanske venner og allierede.

Ethvert land har ret til selvforsvar. Terrorangrebet var en krigserklæring mod USA. Selvfølgelig har USA ret til at slå igen. Ikke som hævn, men som selvforsvar over for en brutal og skrupelløs fjende.

Vi skal indstille os på, at kampen mod den internationale terrorisme bliver lang og svær og hård. Det er vigtigt at opstille en stærk international koalition mod terrorisme. En koalition, som går på tværs af de sædvanlige skillelinier. På de rygende ruiner af World Trade Centre vil vi forhåbentlig se en verdensomspændende koalition, som omfatter både de vestlige demokratier, Rusland, Kina og en række moderate muslimske lande. De moderate muslimske ledere er lige så truet af terrorister som de vestlige demokratier er.

I NATO har vi givet håndslag på solidaritet med USA. Vi betragter angrebet på USA som et angreb på hele alliancen. Regeringen har valgt en klar linie på det punkt. Det vil jeg gerne rose den for.

Det betyder, at vi i givet fald er parate til at støtte USA i en militær aktion mod terroristerne. Det er også i vor egen interesse. Næste gang kan det være os i Europa, som er mål for vanvittige terrorister.

Det er næppe sandsynligt, at Danmark kan yde det helt store bidrag til en øjeblikkelig militær aktion mod de skyldige bag terroraktionen. Men hvis vi

bliver spurgt, er det klart Venstres opfattelse, at Danmark skal bidrage med det, vi nu kan.

Og når det gælder den mere langsigtede indsats mod terrorisme, kan vi i Danmark gøre en stor indsats. Først og fremmest kan vi stramme lovgivning og kontrol, så Danmark ikke bliver hjemsted eller arnested for terrorister eller deres hjælpere. Og vi kan indgå et tættere samarbejde med politi og efterretningstvæsen i andre lande.

Regeringens initiativer går i den samme retning. Og det vil jeg gerne bakke op.

For én ting må stå fuldstændig klart: Danmark skal ikke sejle under et usselt bekvemmelighedsflag. Terrorismen er en krig mod civilisationen. Terrorismen kan ramme alle – også os. Derfor må vi stå skulder ved skulder. Og Danmark må løfte sin del af opgaven.

Det har krænket mig stærkt at se palæstinensere danse af glæde over drabene på tusinder af amerikanere. At danse af glæde over et gigantisk tab af menneskeliv er udtryk for et afskyeligt og afstumpet menneskesyn. Et menneskesyn, som ethvert anstændigt menneske må tage den allerstærkeste afstand fra.

Og det er stærkt foruroligende, at vi også har set fanatiske unge i Danmark give åbent udtryk for glæde over drabene på tusinder af uskyldige mennesker i USA.

Vi har set dem køre rundt i gaderne med jubelråb.

Vi har set jubelscener på gymnasier med mange muslimske elever.

Forhåbentlig er det kun nogle få i et fanatisk mindretal. Men det er udansk. Og det er udtryk for en uhyggelig mangel på respekt for mennesker, frihed og demokrati. I Danmark er der frihed til at tænke, tale og tro, som man vil. Men vi er nødt til at slå fast med syvtommersøm, at det danske samfund hviler på nogle helt fundamentale principper om frihed og respekt for menneskeliv.

Nogle af de unge fundamentalister har samlet sig i en organisation, der hedder, ”Hizb-ut-Tahrir”. Hizb-ut-Tahrir forsvarer selvmordsbomber. Organisationen arbejder for, at der skal etableres en islamisk stat. Ifølge Hizb-ut-Tahrir er Vesten, og dermed også Danmark, kun ude på at undergrave og ødelægge islam. Kampen mellem islam og Vesten er evig. Og det er ikke tilladt nogen muslim at være neutral eller tilskuer til den kamp.

Sådanne grupper har vi altså i Danmark i dag. De er grupper af unge, som åbent foragter vort demokrati og de værdier, vort samfund bygger på. Der er endnu kun få. Men de er der. Og de er ved at blive flere.

Forrige fredag var der én af imamerne, som ved fredagsbønnen i København truede USA og den vestlige verden med gengældelse, hvis Afghanistan bliver udsat for angreb. Hadet til vesten stikker altså dybere end de indoktrinerede unge med flag i bilruderne i Vollsmose.

I Afghanistan sidder der otte vesteuropæiske nødhjælpsarbejdere indespærret. De er anklaget for at missionere om det kristne budskab. De risikerer dødsstraf.

Det sker samtidig med, at imamer i København uanfægtet kan opildne til jihad mod den vestlige verden. Det hænger ikke sammen.

Jeg vil sige ligeud til de fanatiske udlændinge: Hvis I hader Danmark, hvis I hader den vestlige kultur, hvis I hader de vestlige frihedsideal, så rejs til et andet land. Så rejs til et andet land, som bedre lever op til jeres forestillinger. I har jeres fulde frihed til at forlade Danmark.

Jeg siger også dette af hensyn til de mange indvandrere, som hver dag arbejder hårdt for at skabe en tilværelse i Danmark. Jeg har ved flere lejligheder haft møder med repræsentanter for indvandrerne. Senest som æresgæst, da pakistanerne i Danmark fejrede deres nationaldag. Det var en meget positiv oplevelse. Langt de fleste indvandrere har et stærkt ønske om at blive integreret i det danske samfund. Og de tager også afstand fra vold og terror.

Men deres dagligdag og hele tilværelse bliver forpestet og smadret af de fanatiske og fundamentalistiske grupper. For de skaber konfrontation, de pisker en hadefuld stemning op. Og det rammer alle indvandrere. For på den måde bliver der skabt modsætninger og spændinger mellem danskere og indvandrere. Og det er til skade for hele det danske samfund.

Der er brug for en politik, som kan skabe et bedre forhold mellem udlændinge og danskere. Det kræver en ny udlændingepolitik, som er i overensstemmelse med det brede flertal i den danske befolkning.

Flere og flere danskere er dybt og ægte bekymrede over den slappe politik, som bliver ført. Flere og flere spørger sig selv: Hvad er det, der er ved at ske med det danske samfund?

Hver 8. nyfødt i Danmark har en mor med udenlandsk baggrund. I visse kommuner er mere end hver tredje nyfødt barn af en udenlandsk mor.

I et stigende antal skoler og institutioner er danske børn i mindretal.

Mindre end halvdelen af indvandrerne er i arbejde. Flere og flere er på bistand.

Næsten halvdelen af de personer, der bliver anholdt og fængslet for virkelig grove forbrydelser i København, er udlændinge.

To ud af tre anmeldte voldtægter i København bliver begået af udlændinge.

Der er stadig flere eksempler på, at store grupper af unge indvandrere fejlt lokker politiet i baghold og angriber betjentene.

Der er bykvarterer i Danmark, hvor politiet nu kun kan patruljere med omfattende forstærkning.

Det her er kendsgerninger. Kendsgerninger, som skal åbent frem. Kendsgerninger, som bekymrer flere og flere. Kendsgerninger, som vi har en pligt til at forholde os til.

Der er brug for en ny politik. Der er brug for en fast og fair udlændingepolitik. En mere håndfast politik, hvor vi konsekvent siger nej til asylfup, kriminalitet og misbrug af offentlige ydelser. Men også en fair politik, hvor vi rækker hånden frem til dem, der vil arbejde og yde et positivt bidrag til det danske samfund.

Jeg vil godt sige tingene ligeud: Der kommer i øjeblikket for mange udlændinge til Danmark. Der kommer for mange, som giver problemer. Til gengæld kommer der nok for få af dem, som Danmark har brug for - dem der vil arbejde og yde et bidrag til det danske samfund.

Vi er nødt til at stramme flygtningepolitikken. Der kommer så mange flygtninge til Danmark, at mange kommuner efterhånden ikke kan skaffe boliger til dem alle. Selvfølgelig skal vi give et fristed til reelle flygtninge, så længe de er på flugt. Men meningen må være, at de vender tilbage til deres hjemland, så snart situationen tillader det.

Vi vil stramme reglerne om asyl, så vi stopper asylfup og sikrer, at kun reelle flygtninge kommer ind i landet.

De første syv år skal udlændinge kun have en midlertidig opholdstilladelse. Tallene viser, at omkring 40 % af flygtningene jævnligt tager på ferie i det land, de er flygtet fra. Der må vi sige stop. Vi må sige: Hvis man kan rejse på ferie i hjemlandet, er faren for forfølgelse vist ikke ret stor. Og så er tiden måske inde til at rejse ud af Danmark og søge hjem. Sagerne skal tages op og opholdstilladelserne inddrages, hvis opholdsgrundlaget ikke er til stede.

Desværre er det et stort og et voksende problem, at så mange indvandrere står uden arbejde. Hvis indvandrerne var lige så meget i arbejde som danskerne, så skulle 50.000 flere indvandrere være i arbejde. Det er de ikke. De er arbejdsløse på bistandshjælp eller andre overførsler fra det offentlige.

Det kan ikke fortsætte. Det er dårligt for indvandrerne selv, som mister selvværd og selvrespekt. Og det er dårligt for Danmark, som går glip af en nødvendig arbejdskraft.

Vi skal have fat i de arbejdsløse unge og have dem i arbejde. Der er gode kommuner, som har vist vejen. De siger simpelt hen: Nej, I kan ikke få bistandshjælp, men I kan få et arbejde. Det er sådan, det skal være. Det er afgørende, at de unge forstår, at arbejde er vigtigt – ikke mindst for deres selvværd.

Vi viser indvandrere den største respekt ved også at stille krav. Vi skal ikke spinde mennesker ind i et net af tilskud og overførsler og kontrol og bureaukrati. Vi skal gøre op med den umyndiggørende forsørgermentalitet. Vi skal give bedre muligheder for, at den enkelte kan få et arbejde og en uddannelse, og at det kan betale sig at gøre en indsats.

I stedet for alle mulige besværlige regler, så burde der være én meget enkel regel. Hvis man kan skaffe sig arbejde og bolig og forsørge sig og sine, så skal det være muligt at komme til Danmark. De første syv år er der ikke fuld adgang til f.eks. bistandshjælp. Men når man så har boet, arbejdet og betalt skat i Danmark i syv år, så kan man få de samme rettigheder som alle andre.

Det er en respektfuld måde at komme til et nyt land på. Så sender vi et krystalklart signal til alle: Hvis I vil arbejde og yde et bidrag til det danske samfund, så er I velkomne. Men I kan ikke bare komme til Danmark for at hæve bistandshjælp. Danmark kan og skal ikke være bistandskontor for hele verden.

Det er en sådan fast og fair udlændingepolitik, der er brug for. Et meget bredt flertal i befolkningen ønsker en opstramning. Bekymringen over den slappe udlændingepolitik rækker langt ud over, hvad folk stemmer på ved valgene.

Tiden er ikke til at grave grøfter. Opgaven er derimod at skabe et bredt flertal i Folketinget for de helt nødvendige stramninger.

Befolkningens chance for at få en ny udlændingepolitik er at stemme en borgerlig-liberal regering til magten. En ny regering vil lægge sine forslag frem til fri forhandling i Folketinget. Alle partier vil blive indbudt til forhandlinger.

Jeg så gerne, at vi kunne skabe grundlag for en bred aftale om de nødvendige stramninger. Jeg så gerne, at såvel Socialdemokratiet som Dansk Folkeparti kunne indgå i en sådan aftale.

Jeg opfordrer såvel Socialdemokratiet som Dansk Folkeparti til at lægge partitaktiske hensyn til side. Der er i befolkningen et stærkt ønske om, at et meget bredt flertal på Christiansborg kan enes om en langsigtet udlændingepolitik. En politik, som kan skabe tryghed i befolkningen.

Det er tid til forandring. Der er brug for en ny udlændingepolitik. En ny politik,

som er i overensstemmelse med ønskerne hos et bredt flertal i den danske befolkning. Der er brug for en fast og fair udlændingepolitik. Nej til dem, der vil snyde, nasse, bedrage og begå kriminalitet. Ja til dem, der vil arbejde og bidrage positivt til det danske samfund. Det skal være slut med slapheden.

Samtidig må jeg sige til alle danskere: Nu er det tid at besinde sig på de værdier, vort folkestyre bygger på. Frihed, demokrati, fred er ingen selvfølge. Hver ny generation skal kæmpe for at sikre disse værdier.

Det var skræmmende at høre om jubelscenerne på nogle københavnske gymnasier med mange muslimske elever. En dansk pige kom i skole og mødte synet af jublende muslimer, der fejrede terroren. Hun græd.

Hendes mor forklarede til avisen: ”En gruppe muslimske elever samlede sig fra morgenstunden i forhallen. De jublede og klappede, mens de råbte ”Allah er stor” og ”Det er Allahs vilje”. Min datter kom grædende hjem og sagde, at hun ikke ville tilbage igen”.

Her er jeg nødt til at sige: Det nytter ikke med slaphed. Der er nogle, som mener, at vi i tolerancens navn skal vise forståelse for de unge fanatikeres reaktion.

Lad mig sige det klart og tydeligt: Vi skal aldeles ikke vise forståelse. Vi skal gå lodret imod. For deres holdning er undergravende for demokratiet, den personlige frihed, hele det humane menneskesyn, som vort samfund bygger på. At vise forståelse for anti-demokratiske holdninger er lalle-glad tolerance.

Det er gymnasiets opgave, det er lærernes forpligtelse at værne mod hadet og meningsløsheden. Det rækker ikke at sætte sig i en rundkreds og synge ”Kringsatt av Fiender”. Her er det tid at sætte foden hårdt ned og forlange respekt for demokratiet og de fundamentale værdier, vort samfund bygger på.

Når skolerne møder anti-demokratiske holdninger, må lærerne sige klart fra og gå hårdt op imod det. Og lad os sige det meget klart: Danske skoler skal ikke være rammen om jubelfest, når terror og vold slår mennesker ihjel.

I det hele taget er der brug for at minde om det gamle ord, ”frisind”. Frisind er den holdning, at hvert enkelt menneske anerkender det andet menneskes ret til frit at tænke, tale og tro og til frit at vælge sin livsform.

Men frisind betyder ikke, at den enkelte skal acceptere alle livsværdier og livsmønstre som ligeværdige. Hvis alle holdninger bliver opfattet som lige gyldige, bliver de også ligegyldige.

Frisind er ikke lalle-glad tolerance.

Frisind er det modsatte af holdningsløshed.

Der er brug for frisind i det danske samfund.

I Danmark har vi et folkestyre, som bygger på en vidtstrakt frihed og en grundlæggende respekt for det enkelte menneske og for minoriteter. Der er frihed til at tænke, tale og tro. Der er frihed til at tænke om seksuelle minoriteter, hvad man vil. Men det er helt uacceptabelt at kaste sten mod homoseksuelle i en fredelig parade, som det skete på Nørrebro.

Der er frihed til selv at vælge livsform i familien. Men det danske samfund bygger på ligestilling mellem kvinder og mænd. Vi vil ikke acceptere undertrykkelse af kvinders rettigheder.

I Danmark er der religionsfrihed. Enhver kan læse de hellige skrifter, man vil. Men i et sandt folkestyre gælder det: Religiøse love kan aldrig komme til at stå over Danmarks Grundlov eller Folketingets love.

I Danmark kan enhver have den tro, man vil. Men i et sandt folkestyre gælder det: Religion og politik skal ikke blandes sammen.

I Danmark har enhver lov at have sin mening om USA og give udtryk for den. Men vi kan og vil ikke acceptere vold eller opfordring til vold som politisk middel.

Det er frisind. Retten til at tænke, tale og tro. Men samtidig respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder, som vort folkestyre bygger på. Dette er helt afgørende byggesten i det danske folkestyre. Dem har vi alle en pligt til at værne om.

Jeg vil slutte med en kraftig opfordring til alle i det danske samfund. En opfordring til, at alle nu holder balancen.

Den afskyelige terroraktion har sat følelserne stærkt i kog. Det er forståeligt. Det er svært at finde ord, som stærkt nok kan fordømme denne grufulde handling.

Men det er ikke – og det må ikke blive – en kamp med kristne mod muslimer.

Det er en kamp mod terror, fanatisme og undertrykkelse, hvor den end findes på kloden.

Og i Danmark må det ikke gå sådan, at alle udlændinge bliver mistænkeliggjort. Fanatiske fundamentalister, kriminelle og asylsnydere må ikke få lov at ødelægge tilværelsen for de mange udlændinge, som gerne vil tilpasse sig det danske samfund.

Netop derfor må vi gøre op med slapheden, blødsødenheden, tossegodheden og den lalle-glade tolerance.

Venstre vil være garanten for en fast og fair udlændingepolitik.

Venstre er et liberalt parti. Det betyder, at vi sætter mennesket i centrum. Vi vil sikre mere frihed og flere valgmuligheder for det enkelte menneske. Det skal kunne betale sig at arbejde og i det hele taget at gøre en indsats.

For os er det mennesket, der betyder noget – ikke hudfarve eller religion.

Nogle – ganske mange måske – vil kritisere mig for det, jeg har sagt her.

Det må jeg leve med – og det gør jeg gerne.

Alt for længe har der i dette land eksisteret en kreds af mennesker, som mente, at de havde patent på sandheden, patent på medmenneskelighed, patent på human livsopfattelse, og at alle, som gav udtryk for andre synspunkter end deres kunne beordres til tavshed og skammekrog.

Resultatet har været ulykkeligt.

Resultatet har været, at der i årtier er ført en fejlslagen flygtninge- og indvandrerpolitik.

Resultatet har været en stigende frustration hos mange danskere. Det meget, meget store flertal af danskere vender sig bastant imod enhver form for racisme. Men de føler en ægte bekymring over udviklingen i det danske samfund.

Og resultatet er, at der er grund til at frygte, at der bliver gravet stadig dybere

grøfter mellem befolkningsgrupper i Danmark. Det er det modsatte, der er brug for.

Det er integration, der er nøgleordet – ikke adskillelse og udskillelse.

Kampen mod terroren er ikke en kamp mod muslimer eller Islam.

Det er en kamp mod terrorisme, hverken mere eller mindre.

Og det er en kamp, den vestlige verden næppe kan vinde uden hjælp og støtte fra det store flertal af muslimer, der ønsker frihed, der ønsker tryghed, der ønsker velstand, der ønsker demokrati, der ønsker menneskerettigheder. Det store flertal af muslimer, der drømmer om det, vi drømmer om, og fordømmer det, vi fordømmer.

Dem rækker vi vores hånd. Dem beder vi om støtte. Og sammen vil vi kunne vinde krigen mod terrorisme. Den kan blive lang. Den kan kræve ofre. Men den skal kæmpes – for civilisation og menneskelighed.

Tags

Politisk tale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/landsmoedetale-af-venstres-formand>